

עת"א 19848/08/15 - אשרף אבו קרעאן נגד מדינת ישראל - שירות בתי הסוהר

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע

עת"א 19848-08-15 אבו קרעאן(אסיר) נ' שירות בתי הסוהר- 25 אוגוסט 2015

מחלקת האסיר - זימונים ואח'

לפני כבוד השופט אריאל ואגו - אב"ד

כב' השופט שלמה פרידלנדר

כב' השופטת גילת שלו

העותר אשרף אבו קרעאן (אסיר)

נגד

המשיבה מדינת ישראל - שירות בתי הסוהר

נוכחים:

העותר ובא כוחו עו"ד ארז שלו

ב"כ המשיבה עו"ד אלין שקאף

מתורגמן מטעם בית המשפט מר אבו עימאד סלמאן

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

לפנינו עתירה כנגד החלטת וועדת השחרורים שלא לשחרר את העותר בשחרור מוקדם על תנאי לאחר ריצוי שני שליש מתקופת המאסר שנגזרה עליו והיא מאסרו השני, לתקופה של 11 חודשים, בגין קשירת קשר לפשע שעניינו מכירת אמל"ח - שמונה מטעני צינור שנמכרו למי שמסתבר היה סוכן משטרתי.

בעברו של העותר גם עבירות של הפרת הוראה חוקית, הסעת שב"ח, רכוש והונאה וכן החזקת נשק ותחמושת.

בקשתו של העותר להשתחרר על תנאי התבססה בעיקר על התנהגותו הנאותה בכלא, בהיותו אסיר עבודה ונעדר דו"חות משמעת, ועל נושא זה אין מחלוקת, וכן על כך שגובשה עבורו תכנית שיקום פרטית של מכון "קטבים" המבוססת על שיחות פרטניות שבועיות וקבוצה מרוכזת שבועית בנושא עבריינות כללית ושבירת גבולות וכן תעסוקה בחנות למוצרי חשמל וטלפונים.

וועדת השחרורים דחתה את הבקשה כאשר בנימוקיה שני רבדים. האחד - חוסר דיות של תכנית השיקום שגובשה, ואי

מתן מענה באמצעותה באופן מספק לאיון והפחתת המסוכנות הנשקפת מהעותר. השני - שהעותר לא הראה על עצמו שעבר שינוי בין כתלי הכלא ושהוא ראוי לשחרור מהיבט זה שעדיין לא קיימת תובנה לחומרת מעשיו ועד כה לא השתבץ בטיפול כלשהו ואף אינו מביע נזקקות לכך. בנושא זה ציטטה הוועדה מדו"ח המנהל המדבר על יחסו של העותר לעבירה ועל התנהלותו עד כה.

בדו"ח העו"ס צוין כי לאחרונה הוא הביע נכונות להשתלב בקבוצה טיפולית אך השתתף רק במפגש אחד.

ב"כ העותר בנמקו את העתירה שלפניו, שם דגש על התנהלותו התקינה של מרשו בבית הסוהר ועל האמון הניתן בו בקבוצת העבודה ובכך ששובץ למקום מאסר שהוא לשיטת הסנגור נחשב מקל ומיועד למי שאינו בעייתי.

כמו כן, ביקש עו"ד שלו כי ניתן הדעת לתכנית השיקום שהוגשה על ידי העותר ונראה כי יש בה להבטיח במידה סבירה הפחתת המסוכנות וטיפול אישי וקבוצתי סבירים ונאותים.

ב"כ המשיבה, עו"ד שקאף, תומכת בהחלטת הוועדה ומנימוקה ומבקשת להותירה על כנה. היא מדגישה את חומרת מעשי העותר, הגם שהרשעתו היא בקשירת קשר "בלבד" בעניין האמל"ח, וכן את עברו המכביד, העדר טיפול עד כה והפנמה של מעשיו, ואף מציינת שנפלה שגגה עובדתית בתכנית השיקום הפרטית כאשר שם סברו שהוא ריצה מאסר קודם עד 2011 בעוד שהאמת היא ששוחרר רק בשנת 2013.

בבואנו להכריע בעתירה עלינו לשית ליבנו לכך שאין מדובר בהליך ערעורי אלא בבחינה בכלים המנהלים של החלטת וועדת השחרורים. יש להצביע על חוסר סבירות או על איזון בלתי מידתי החורג מאמת מידה של סבירות בין השיקולים השונים כאשר אלה נלקחו בחשבון על ידי הוועדה. אין בידי העותר להצביע על פגם מסוג זה. לכל היותר הטענה היא שראוי היה להחליט אחרת מכפי שנעשה. ברם - אין די בכך כדי להביא לקבלת העתירה.

הוועדה לקחה בחשבון את כל השיקולים הרלבנטיים. היא איזנה בין התנהגותו והתנהלותו של העותר בכלא שהייתה תקינה, לבין החשש ממסוכנותו הנמשכת בכך שעד כה לא עבר הליך טיפולי ואף תכנית השיקום העתידית לא נמצאה מיטבית או קרוב לכך.

כאשר תוצרי איזון זה היו בכך שהוועדה מצאה שהעותר לא הצליח להראות שהוא ראוי לשחרור מוקדם, לעת הזו, לא נפלה בכך שגגה לגופו של דבר ובוודאי שאין לומר על כך שמדובר בהחלטה בלתי סבירה שעל ערכאת הערעור במסגרת עתירה מנהלית להתערב בה.

משום נימוקים אלה, אנו מוצאים לדחות העתירה.

ניתן והודע היום י' אלול תשע"ה, 25/08/2015 במעמד הנוכחים.

גילת שלו, שופטת

שלמה פרידלנדר, שופט

אריאל ואגו, שופט